

บทที่ 3

ผลการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยอื่นๆ กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวคิดเชิงทฤษฎีในเรื่องการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานครในบทที่ 1 นั้น ทำให้เชื่อว่าการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านน่าจะมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับปัจจัยภูมิหลังทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยอื่นๆ

ดังนั้นในบทนี้ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพปัจจุบัน ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย ลักษณะการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง และเหตุผลของการย้ายถิ่น มาทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน* ว่าปัจจัยเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไร โดยการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางไขว้ (Cross-Tabulation) และวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) สำหรับทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 นอกจากนี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ความแตกต่างที่พบนั้นเป็นความแตกต่างที่แท้จริง จึงได้นำปัจจัยภูมิหลังต่างๆ อาทิเช่น อายุ เพศ สถานภาพสมรส อาชีพปัจจุบัน และระดับการศึกษา มาร่วมพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุม (Control Variable) ตามความเหมาะสมของแต่ละตัวแปร เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความสัมพันธ์ทั้งก่อนและหลังการควบคุม ที่น่าจะมีผลทำให้การแปลความหมายจากการศึกษาครั้งนี้ชัดเจนและมีความหมายยิ่งขึ้น ซึ่งผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านของผู้ย้ายถิ่น กับปัจจัยภูมิหลังต่างๆ จะนำเสนอด้วยรายละเอียดในแต่ละประเด็นต่อไปนี้

* การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านในบทนี้ผู้ที่ไม่ส่งเงินกลับบ้านจะหมายรวมถึงผู้ที่ไม่ส่งเงินกลับบ้านทั้งที่มีญาติ และผู้ที่ไม่ส่งเงินเพราะว่าไม่มีญาติ

เพศ

เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีผลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน เนื่องจากความแตกต่างตามเพศมักจะสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบที่แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคมนั้นๆ ซึ่งมีงานวิจัยหลายชิ้นด้วยกันที่พบว่า เพศหญิงมีแรงจูงใจที่จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าเพศชาย (มัทนา พนานิรามย์, 2533:18-19; พิชัย ขุนแก้ว, 2533:4-7; อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล, 2534 :34 ; นภาพร ชโยวรรณ และคณะ, 2535:12; และยุทธคนัย สีดาหาล้า, 2540:32)

สำหรับผลการศึกษาจาก ตารางที่ 3 พบว่า เพศหญิงส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ร้อยละ 60.2 ส่วนเพศชายมีร้อยละ 52.9 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า เพศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เพศหญิงน่าจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสังคมในปัจจุบันสตรีสามารถมีบทบาททางเศรษฐกิจได้มากขึ้น แต่ค่านิยมดั้งเดิมที่กำหนดไว้ว่า เพศหญิงควรเป็นแม่บ้านแม่เรือน คอยดูแลทุกข์สุขของทุกคนภายในบ้าน ทำให้เพศหญิงใกล้ชิดสนิทสนมและผูกพันกับสมาชิกในครอบครัวมากกว่าเพศชาย ดังนั้นเมื่อเพศหญิงมีโอกาสทำงานเพิ่มมากขึ้นมักจะส่งเงินกลับบ้านมากกว่าเพศชาย

แต่เมื่อนำตัวแปรอายุมาวิเคราะห์ร่วม ดังตารางที่ 4 ปรากฏว่า ยังคงพบความสัมพันธ์เฉพาะในกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี กล่าวคือ เพศหญิงมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าเพศชาย แต่เมื่ออายุมากขึ้นจะพบลักษณะความสัมพันธ์เปลี่ยนไปโดย เพศชายจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าเพศหญิง

และเมื่อนำตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมาวิเคราะห์ร่วม ดังตารางที่ 5 พบว่า มีความสัมพันธ์คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลงทั้งในเขตเมืองและชนบท กล่าวคือ เพศหญิงมีสัดส่วนของการส่งเงินกลับบ้านสูงกว่าเพศชาย โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 เฉพาะในเขตชนบทเท่านั้น ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าในสังคมชนบทมักจะอยู่รวมกันทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน โดยเฉพาะผู้หญิงมักจะมี ความผูกพันและใกล้ชิดสนิทสนมกับสมาชิกในครอบครัว มากกว่าเพศชาย จึงน่าจะส่งเงินกลับบ้านสูงกว่าเพศชาย

กล่าวโดยสรุป เพศมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยเพศหญิงจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อควบคุมด้วยตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย พบว่า ยังคงมีลักษณะความที่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 เฉพาะในเขตชนบทเท่านั้น เช่นเดียวกับเมื่อนำตัวแปรอายุมาควบคุมจะพบลักษณะความสัมพันธ์เดิมในกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี แต่เมื่ออายุมากขึ้นจะพบลักษณะเปลี่ยนไป กล่าวคือ เพศชายมีส่วนของการส่งกลับสูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 3 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
ชาย	52.9	47.1	100.0	(586)
หญิง	60.2	39.8	100.0	(531)
รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0	(1,117)
	$\chi^2 = 5.543$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 4 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของ
กลับบ้าน จำแนกตามเพศ และอายุ

เพศ / อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง	
อายุ 13 - 19 ปี			
ชาย	50.9	49.1	100.0 (115)
หญิง	67.8	32.2	100.0 (162)
รวม	61.5 (166)	38.5 (111)	100.0 (277)
	$\chi^2 = 7.355$	P - value < 0.05	
อายุ 20 - 24 ปี			
ชาย	57.3	42.7	100.0 (156)
หญิง	75.3	24.7	100.0 (141)
รวม	67.0 (180)	33.0 (117)	100.0 (297)
	$\chi^2 = 10.573$	P - value < 0.05	
อายุ 25 - 29 ปี			
ชาย	54.8	45.2	100.0 (120)
หญิง	51.3	48.7	100.0 (94)
รวม	53.1 (112)	46.9 (102)	100.0 (214)
	$\chi^2 = 0.208$	P - value > 0.05	
อายุ 30 - 34 ปี			
ชาย	48.2	51.8	100.0 (88)
หญิง	42.6	57.4	100.0 (48)
รวม	46.3 (63)	53.7 (73)	100.0 (136)
	$\chi^2 = 0.38$	P - value > 0.05	
อายุ 35 ปี ขึ้นไป			
ชาย	49.8	50.2	100.0 (107)
หญิง	35.7	64.3	100.0 (86)
รวม	44.3 (92)	55.7 (101)	100.0 (193)
	$\chi^2 = 5.942$	P - value < 0.05	

ตารางที่ 5 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตาม เพศ และเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

เพศ / เขตที่อยู่ อาศัยก่อนย้าย	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
เมือง				
ชาย	39.2	60.8	100.0	(99)
หญิง	49.3	50.7	100.0	(87)
รวม	44.0 (82)	56.0 (104)	100.0	(186)
	$\chi^2 = 1.534$	P - value > 0.05		
ชนบท				
ชาย	55.1	44.9	100.0	(481)
หญิง	62.4	37.6	100.0	(438)
รวม	58.8 (525)	41.2 (394)	100.0	(919)
	$\chi^2 = 4.730$	P - value < 0.05		

อายุ

การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน อาจลดลงเมื่อสถานภาพสมรสของแต่ละบุคคลเปลี่ยนแปลงไป หรือมีอายุมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องดังผลการศึกษาที่ผ่านมาของ Knowles and Anker (1981 : 217) และ อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล (2534 : 35) พบว่าผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุน้อย จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่มีอายุมาก และจะลดลงเมื่ออายุมากขึ้น

สำหรับผลการศึกษาจากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า อายุแปรผกผันกับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน กล่าวคือ ผู้ที่อายุน้อยจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่มีอายุมาก โดยพบว่ากลุ่มอายุ 20 – 24 ปี ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุดร้อยละ 67.0 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 13 – 19 ปี ส่งกลับร้อยละ 61.5 ถัดไปคือกลุ่มอายุ 25 – 29 ปี , 30 – 34 ปี และ 35 ปีขึ้นไป เปรียบเทียบร้อยละ 53.1 , 46.3 และ 42.8 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ผู้ที่อายุน้อยจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่มีอายุมาก ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะผูกพันกับครอบครัวในภูมิลำเนาเดิมมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก เนื่องจากยังไม่มีการะ ด้านอื่น ๆ มากเท่าผู้ที่มีอายุมากกว่า

เมื่อนำตัวแปรสถานภาพสมรสมาเป็นตัวแปรควบคุม ตารางที่ 7 หากพิจารณาในกลุ่มโสดจะพบความสัมพันธ์คงเดิม กล่าวคือผู้เป็นโสดที่อายุน้อยจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านในสัดส่วนที่สูงกว่าคนโสดที่มีอายุมาก โดยพบว่า กลุ่มอายุ 20 – 24 ปี ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ร้อยละ 74.5 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 25 – 29 ปี ร้อยละ 72.4 ถัดมาคือ กลุ่มอายุ 13 – 19 ปี , 35 ปีขึ้นไป และ 30 – 34 ปี มีสัดส่วนน้อยที่สุด เปรียบเทียบร้อยละ 64.3 , 58.7 และ 35.0 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันของผู้ที่เป็นโสดมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะว่าคนโสดที่อายุน้อยมักจะไม่มีการะและพันธะผูกพันกับครอบครัวใหม่ จึงสามารถส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านไปให้ครอบครัวเดิมมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก แต่ในกลุ่มผู้ที่สมรส กลับพบว่า การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านไม่ได้แปรผกผันกับกลุ่มอายุ คือผู้ที่มีอายุมากมีแนวโน้มว่าจะส่งเงินกลับบ้านมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยสรุปหากพิจารณาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการส่งเงินกลับบ้าน พบว่า กลุ่มอายุ 20-24 ปี จะส่งเงินกลับบ้านสูงกว่ากลุ่มอื่น ตามด้วยกลุ่มอายุ 13-19 ปี และในกลุ่มอายุ ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป การส่งเงินกลับบ้านจะแปรผกผันกับอายุ แต่เมื่อนำตัวแปรสถานภาพสมรสเข้ามาพิจารณาร่วมด้วย พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์คงเดิม และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 ในกลุ่มผู้ที่โสดเท่านั้น แสดงว่า สถานภาพสมรสมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการส่งเงินกลับบ้านด้วย

ตารางที่ 6 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตาม อายุ

อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
13 - 19 ปี	61.5	38.5	100.0	(277)
20 - 24 ปี	67.0	33.0	100.0	(297)
25 - 29 ปี	53.1	46.9	100.0	(214)
30 - 34 ปี	46.3	53.7	100.0	(136)
35 ปีขึ้นไป	42.8	57.2	100.0	(193)
	รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0 (1,117)
		$\chi^2 = 35.403$	P - value < 0.05	

ตารางที่ 7 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตาม อายุ และสถานภาพสมรส

อายุ / สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด				
13 - 19 ปี	64.3	35.7	100.0	(253)
20 - 24 ปี	74.5	25.5	100.0	(181)
25 - 29 ปี	72.4	27.6	100.0	(84)
30 - 34 ปี	35.0	65.0	100.0	(37)
35 ปีขึ้นไป	58.7	41.3	100.0	(16)
รวม	67.2 (360)	32.8 (211)	100.0	(571)
	$\chi^2 = 22.003$	P - value < 0.05		
สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)				
13 - 19 ปี	28.3	71.7	100.0	(24)
20 - 24 ปี	50.0	50.0	100.0	(116)
25 - 29 ปี	40.1	59.9	100.0	(130)
30 - 34 ปี	49.8	50.2	100.0	(99)
35 ปีขึ้นไป	41.8	58.2	100.0	(177)
รวม	44.1 (253)	55.9 (293)	100.0	(546)
	$\chi^2 = 5.672$	P - value > 0.05		

สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ดังเช่น โสด สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย/ หย่า/ แยก) ข้อมบ่งบอกถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัวแตกต่างกัน ผลจากการศึกษาที่ผ่านมามีพบว่า ผู้ที่เป็นโสดมีแนวโน้มของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (Pawadee Tonguthai, 1982:146; Mathana Phananimamai, 1990: 19-21; อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล, 2534:35; และนภาพร ชโยวรรณ และคณะ, 2535:11-12)

สำหรับผลการศึกษาจาก ตารางที่ 8 พบว่า ผู้ที่เป็นโสดมีส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก) เปรียบเทียบร้อยละ 67.2 และร้อยละ 44.1 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน

เมื่อนำปัจจัยอายุเข้ามาร่วมพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุม ตารางที่ 9 พบว่า ความสัมพันธ์ยังคงเหมือนเดิมในกลุ่มอายุ 13-19 ปี, 20-24 ปี, 25 – 29 ปี และ อายุ 35 ปี ขึ้นไป กล่าวคือ ผู้ที่เป็นโสดมีส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก) ยกเว้นในกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุ 30 - 34 ปี ที่มีแนวโน้มต่างจากกลุ่มอื่น ซึ่งผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย/ หย่า/ แยก) จะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน มากกว่าผู้ที่ เป็นโสด เปรียบเทียบร้อยละ 49.8 และร้อยละ 35.0 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะว่าผู้ที่ เป็นโสดยังไม่มีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบทางครอบครัวใหม่ จึงน่าจะมีความผูกพันสูงกับครอบครัวในภูมิลำเนาเดิม และความสามารถที่จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมีมากกว่าผู้ที่สมรสหรือเคยสมรส

และเพื่อความชัดเจนในการศึกษา จึงนำตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมาวิเคราะห์ร่วมด้วย ดังตารางที่ 10 พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์เป็นเช่นเดิม กล่าวคือ ผู้ที่เป็นโสดมีส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่สมรสหรือเคยสมรส (หม้าย/ หย่า/ แยก) ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05

หากสรุปโดยรวมจะพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยผู้ที่เป็นโสดมักจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย/ หย่า/ แยก) และเมื่อพิจารณาร่วมกับตัวแปรอายุ พบว่า ความสัมพันธ์คงเดิมในกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี แต่เมื่ออายุมากขึ้น กลับพบว่า ความสัมพันธ์เปลี่ยนไปจากเดิม โดยผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย/ หย่า/ แยก) จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่เป็นโสด และ

เมื่อนำตัวแปรด้านเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมาพิจารณาด้วย พบว่า ความสัมพันธ์คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลงไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด	67.2	32.8	100.0	(571)
สมรส หรือเคยสมรส(หม้าย/ หย่า/ แยก)	44.1	55.9	100.0	(546)
รวม	56.6 (613)	43.4(504)	100.0	(1,117)
	$\chi^2 = 54.953$	P'-value < 0.05		

ตารางที่ 9 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของ
กลับบ้าน จำแนกตามสถานภาพสมรส และอายุ

สถานภาพสมรส / อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 13 - 19 ปี				
โสด	64.3	35.7	100.0	(253)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	28.3	71.7	100.0	(24)
รวม	61.5 (166)	38.5 (111)	100.0	(277)
	$\chi^2 = 10.237$	P - value < 0.05		
อายุ 20 - 24 ปี				
โสด	74.5	25.5	100.0	(181)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	50.0	50.0	100.0	(116)
รวม	67.0 (180)	33.0 (117)	100.0	(297)
	$\chi^2 = 16.743$	P - value < 0.05		
อายุ 25 - 29 ปี				
โสด	74.4	27.6	100.0	(84)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	40.1	59.9	100.0	(130)
รวม	53.1 (112)	46.9 (102)	100.0	(214)
	$\chi^2 = 16.483$	P - value < 0.05		
อายุ 30 - 34 ปี				
โสด	35.0	65.0	100.0	(37)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	49.8	50.2	100.0	(99)
รวม	46.3 (63)	53.7 (73)	100.0	(136)
	$\chi^2 = 2.160$	P - value > 0.05		
อายุ 35 ปี ขึ้นไป				
โสด	58.7	41.3*	100.0	(16)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	41.8	58.2	100.0	(177)
รวม	42.8 (92)	57.2 (101)	100.0	(193)
	$\chi^2 = 1.167$	P - value > 0.05		

หมายเหตุ * กรณีมีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

ตารางที่ 10 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามสถานภาพสมรส และเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

สถานภาพสมรส / เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
เมือง				
โสด	55.7	44.3	100.0	(86)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	33.8	66.3	100.0	(100)
รวม	44.0 (82)	56.0 (104)	100.0	(186)
	$\chi^2 = 7.310$	P - value < 0.05		
ชนบท				
โสด	69.1	30.9	100.0	(475)
สมรส / เคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)	46.4	53.6	100.0	(444)
รวม	58.8 (525)	41.2 (394)	100.0	(919)
	$\chi^2 = 45.337$	P - value < 0.05		

อาชีพปัจจุบัน

การที่ผู้ย้ายถิ่นแต่ละคนมีการประกอบอาชีพ ย่อมแสดงถึงศักยภาพของการมีงานทำที่ก่อให้เกิดรายได้ เพื่อที่จะนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และส่งผลต่อฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ย้ายถิ่นให้มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาผลจากการศึกษาครั้งนี้ ตารางที่ 11 พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านบริการ จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ ค้าขาย ร้อยละ 60.7 ถัดมาคือ ช่าง / กรรมกร ร้อยละ 52.8 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มวิชาชีพ / วิชาการ / บริหาร / ข้าราชการ ร้อยละ 43.4 และเมื่อนำมาทดสอบความสัมพันธ์ ด้วยค่าไคสแควร์(Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า อาชีพปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความเป็นไปได้ว่า กลุ่มผู้ส่งเงินกลับบ้านเป็นสัดส่วนสูง อาจส่งเงินกลับบ้านในปริมาณที่น้อยกว่า เพื่อมิให้เป็นการคว่นสรูปในบทที่ว่าด้วยปริมาณเงินที่ส่งกลับจะมีการวิเคราะห์ในส่วนต่อไป

เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ดังกล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำระดับการศึกษามาร่วมพิจารณาด้วยดัง ตารางที่ 12 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน คงเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 กล่าวคือ ผู้ที่ประกอบอาชีพบริการ มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายที่พบความสัมพันธ์เปลี่ยนไปจากเดิม กล่าวคือ ผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพ / บริหาร/ เสมียน หรือเจ้าของกิจการ มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด แต่เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์(Chi-Square) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล (2534: 36-38) พบว่า ผู้ที่ทำงานด้านบริการ มักจะส่งเงินกลับบ้านประมาณครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 56.7 รองลงมาคือ ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ มีร้อยละ 44.4 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของพรทิพย์ ทองเอี่ยม (2536:39) พบว่า ผู้ที่ทำงานด้านบริการ มักจะส่งเงินกลับบ้านให้กับครอบครัวในภูมิลำเนาเดิมมากที่สุด คือร้อยละ 91.0

เมื่อนำตัวแปรด้านสถานภาพสมรสเข้ามาพิจารณาร่วมด้วย จาก ตารางที่ 13 พบว่า ผู้ที่เป็นโสด และประกอบอาชีพค้าขาย มีสัดส่วนของการส่งเงินกลับบ้านมากที่สุด คือ ร้อยละ 76.3 รองลงมาคือผู้ที่ประกอบอาชีพบริการ มีร้อยละ 73.3 สำหรับผู้ที่สมรสหรือเคยสมรส พบว่า ผู้ที่มีอาชีพบริการมีสัดส่วนของการส่งเงินกลับบ้านมากที่สุด คือ ร้อยละ 59.0 ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะผู้ที่ เป็นโสดจะมีความผูกพันกับสมาชิกครอบครัวในภูมิลำเนาเดิม เมื่อประกอบอาชีพด้านการค้าขาย ซึ่งมีรายได้ค่อนข้างสูงก็น่าจะส่งเงินกลับบ้านมากกว่ากลุ่มผู้ที่สมรสหรือเคยสมรส

โดยสรุปจากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า กลุ่มวิชาชีพ / วิชาการ / บริหาร / ข้าราชการ / เสมียน ไม่ได้ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าอาชีพอื่น ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสเข้ามาพิจารณาพร้อมด้วยตามลำดับ พบว่า ตัวแปรทั้งสองเข้ามามีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการส่งเงินกลับบ้านเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม แสดงว่า ปัจจัยเหล่านี้เข้ามามีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการส่งเงินกลับบ้าน

ตารางที่ 11 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน

อาชีพปัจจุบัน	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
วิชาชีพ/วิชาการ/บริหาร/ข้าราชการ/ เสมียน	43.4	56.6	100.0	(100)
ค้าขาย	60.7	39.3	100.0	(130)
ช่าง / กรรมกร	52.8	47.2	100.0	(618)
บริการ	67.2	32.8	100.0	(269)
รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0	(1,117)
	$\chi^2 = 20.809$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 12 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของ
กลับบ้าน จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน และระดับการศึกษา

อาชีพปัจจุบัน / ระดับการศึกษา	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
ประถมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า				
วิชาชีพ/ วิชาการ/ บริหาร/ ข้าราชการ/ ค้าขาย	9.3*	90.7	100.0	(7)
ช่าง / กรรมกร	30.6	69.4	100.0	(41)
บริการ	38.9	61.1	100.0	(180)
รวม	57.9	42.1	100.0	(72)
	รวม	42.1 (142)	57.9 (158)	100.0 (300)
	$\chi^2 =$	13.265	P - value <	0.05
ประถมศึกษาตอนปลาย				
วิชาชีพ/ วิชาการ/ บริหาร/ ข้าราชการ	78.9	21.1*	100.0	(11)
ค้าขาย	73.6	26.4	100.0	(41)
ช่าง / กรรมกร	61.9	38.1	100.0	(332)
บริการ	71.2	28.8	100.0	(125)
รวม	รวม	66.2 (302)	33.8 (207)	100.0 (509)
	$\chi^2 =$	5.958	P - value >	0.05
มัธยมศึกษา หรือสูงกว่า				
วิชาชีพ/ วิชาการ/ บริหาร/ ข้าราชการ	51.3	48.7	100.0	(42)
ค้าขาย	60.0	40.0	100.0	(43)
ช่าง / กรรมกร	54.6	45.4	100.0	(96)
บริการ	70.3	29.7	100.0	(61)
รวม	รวม	58.9 (139)	41.1 (103)	100.0 (242)
	$\chi^2 =$	4.034	P - value >	0.05

หมายเหตุ

* กรณีมีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

ตารางที่ 13 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน และ สถานภาพสมรส

อาชีพปัจจุบัน / สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด				
วิชาชีพ /วิชาการ/ บริหาร/ ข้าราชการ	52.8	47.2	100.0	(62)
ค้าขาย	76.3	23.7	100.0	(54)
ช่าง / กรรมกร	63.9	36.1	100.0	(302)
บริการ	73.3	26.7	100.0	(153)
รวม	67.2 (360)	32.8 (211)	100.0	(571)
	$\chi^2 = 11.750$	P - value < 0.05		
สมรส หรือเคยสมรส				
วิชาชีพ /วิชาการ/ บริหาร/ ข้าราชการ	27.6	72.4	100.0	(38)
ค้าขาย	36.5	63.5	100.0	(76)
ช่าง / กรรมกร	41.8	58.2	100.0	(316)
บริการ	59.0	41.0	100.0	(116)
รวม	44.1 (253)	55.9 (293)	100.0	(546)
	$\chi^2 = 10.211$	P - value < 0.05		

ระดับการศึกษา

การศึกษาทำให้บุคคลเกิดความรู้ ความเข้าใจ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาให้เกิดทักษะและความสามารถในการกระทำสิ่งต่างๆ ในทางที่ดีและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม ซึ่งแต่ละคนมักมีการศึกษาแตกต่างกันไป โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า น่าจะมีโอกาสเลือกทำงานที่ดีและมีรายได้สูง เพื่อที่จะมีเงินเหลือมากเพียงพอสำหรับส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ดังผลงานวิจัยหลายชิ้นด้วยกันที่พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง น่าจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า (Phananiramai, 1990:25; พิชัย ขุนแก้ว, 2533: 44 – 46 ; อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล, 2534: 73 – 74 ; ยุทธคนัย สีดาหล้า, 2540 :33 – 34)

สำหรับผลการศึกษาคั้งนี้จาก ตารางที่ 14 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ร้อยละ 66.2 รองลงมาคือกลุ่มมัธยมศึกษา หรือสูงกว่า ร้อยละ 56.4 และน้อยที่สุดคือกลุ่มประถมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า ร้อยละ 42.1 เมื่อนำมาทดสอบความสัมพัทธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันนั้นมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งผลจากการศึกษา พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า น่าจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาคั้งนี้โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย (รายงานผลการสำรวจการย้ายถิ่นของประชากร, 2541:23) ดังนั้นเมื่อนำ ข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ในส่วนของผู้ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน อาจทำให้ความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไป ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้

เมื่อนำปัจจัยด้านอายุมารวมพิจารณาด้วย ตารางที่ 15 พบว่า ระดับการศึกษากับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านยังคงมีความสัมพันธ์กันทุกกลุ่มอายุ โดยความสัมพันธ์คงเป็นเช่นเดิมเกือบทุกกลุ่มอายุ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงที่สุด ในกลุ่มอายุ 13-19 ปี, 20-24 ปี, 25 – 29 ปี และกลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไป สำหรับในกลุ่มอายุ 30 – 34 ปี นั้น กลับพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงที่สุด

ดังนั้นสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาเพียงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการส่งเงินกลับบ้านจะพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ย้ายถิ่นมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยผู้ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แต่เมื่อนำตัวแปรอายุมาควบคุม พบความสัมพันธ์เดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ย้ายถิ่นที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายยังคงส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุดเกือบทุกกลุ่มอายุ ยกเว้นกลุ่มอายุ 30 – 34 ปี แสดงว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าน่าจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า และความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการส่งเงินกลับบ้านยังถูกระงับด้วยอิทธิพลปัจจัยด้านอายุด้วย

ตารางที่ 14 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
ประถมตอนต้น หรือต่ำกว่า	42.1	57.9	100.0	(300)
ประถมตอนปลาย	66.2	33.8	100.0	(509)
มัธยม หรือสูงกว่า	56.4	43.6	100.0	(308)
รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0	(1,117)
	$\chi^2 = 43.296$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 15 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามระดับการศึกษา และอายุ

ระดับการศึกษา / อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 13 - 19 ปี				
ประถมตอนต้น หรือต่ำกว่า	33.3	66.7	100.0	(31)
ประถมตอนปลาย	67.3	32.7	100.0	(159)
มัธยม หรือสูงกว่า	62.3	37.7	100.0	(87)
รวม	61.6 (166)	38.4 (111)	100.0	(277)
	$\chi^2 = 13.281$	P - value < 0.05		
อายุ 20 - 24 ปี				
ประถมตอนต้น หรือต่ำกว่า	29.7	70.3	100.0	(33)
ประถมตอนปลาย	74.1	25.9	100.0	(156)
มัธยม หรือสูงกว่า	68.5	31.5	100.0	(108)
รวม	66.8 (180)	33.2 (117)	100.0	(297)
	$\chi^2 = 27.025$	P - value < 0.05		
อายุ 25 - 29 ปี				
ประถมตอนต้น หรือต่ำกว่า	28.8	74.2	100.0	(34)
ประถมตอนปลาย	63.0	37.0	100.0	(130)
มัธยม หรือสูงกว่า	50.0	50.0	100.0	(50)
รวม	52.8 (112)	47.2 (102)	100.0	(214)
	$\chi^2 = 13.062$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ระดับการศึกษา / อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 30 - 34 ปี				
ประถมตอนต้น หรือต่ำกว่า	58.0	42.0	100.0	(62)
ประถมตอนปลาย	35.1	64.9	100.0	(42)
มัธยม หรือสูงกว่า	32.1	67.9	100.0	(32)
รวม	46.3 (63)	53.7 (73)	100.0	(136)
	$\chi^2 = 7.893$	P - value < 0.05		
อายุ 35 ปี ขึ้นไป				
ประถมตอนต้น หรือต่ำกว่า	42.9	57.1	100.0	(140)
ประถมตอนปลาย	58.8	41.2	100.0	(22)
มัธยม หรือสูงกว่า	32.0	68.0	100.0	(31)
รวม	42.9 (92)	57.1 (101)	100.0	(193)
	$\chi^2 = 2.973$	P - value > 0.05		

เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายหรือภูมิลำเนาเดิม เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมามีอิทธิพลต่อค่านิยมวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะตัดสินใจส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านให้แก่สมาชิกที่มีได้ย้ายตามมา และจากผลการวิจัยที่ผ่านมาต่างแสดงให้เห็นว่าผู้ย้ายถิ่นที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบทจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเมือง (Tonguthai, 1982:42; Phananimamai, 1990:26; เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม และอ้อมเดือน สดมภ์, 2529:15,29; อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล, 2534:41)

สำหรับผลการศึกษาจาก ตารางที่ 16 พบว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบท มักจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเมือง เปรียบเทียบกับร้อยละ 58.8 และร้อยละ 44.0 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายหรือภูมิลำเนาเดิมมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบท น่าจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเมือง เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ของสังคมชนบทไทยโดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม มีรายได้จากการประกอบอาชีพอยู่ในระดับต่ำกว่ารายได้ของประชากรในเขตเมือง (นิพนธ์ เทพวัลย์, 2514:54) ทำให้ฐานะยากจนต้องการความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชากรกลุ่มนี้ต้องย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในเขตเมือง นอกจากนี้สังคมชนบทมักเน้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดในกลุ่มครอบครัวเครือญาติ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี (สุพัตรา สุภาพ, 2533:89) ดังนั้นคนที่เคยอยู่ในชนบทน่าจะผูกพันกับครอบครัวอีกทั้งสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่ในภูมิลำเนาเดิมมากกว่าคนเมือง ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่า

เมื่อนำปัจจัยเพศมาพิจารณาพร้อมด้วยจาก ตารางที่ 17 พบว่า สัดส่วนของผู้ที่ย้ายมาจากชนบทยังคงส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง ทั้งในกลุ่มเพศชายและเพศหญิง แสดงว่า เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน

เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำสถานภาพสมรส มาพิจารณาร่วมด้วย ดังตารางที่ 18 พบว่า ความสัมพันธ์ไม่เปลี่ยนไปจากเดิม กล่าวคือ ชนบทจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าเมือง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย มีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน แม้ว่าจะนำสถานภาพสมรสมาควบคุม ก็คงพบความสัมพันธ์เดิมไม่เปลี่ยนแปลง

กล่าวสรุปโดยรวม พบว่า เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบทส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 ขณะเดียวกันเมื่อนำตัวแปรเพศ และสถานภาพสมรส มาเป็นตัวแปรควบคุม ยังคงพบความสัมพันธ์เดิมไม่เปลี่ยนแปลง แสดงว่า เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านทั้งก่อนและหลังควบคุมด้วยตัวแปรดังกล่าว

ตารางที่ 16 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
เมือง	44.0	56.0	100.0	(186)
ชนบท	58.8	41.2	100.0	(919)
รวม	56.6 (607)	43.4 (498)	100.0	(1,105)*
	$\chi^2 = 11.413$	P - value < 0.05		

หมายเหตุ * ไม่รวมกรณีไม่ทราบ / ไม่ตอบ

ตารางที่ 17 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย และเพศ

เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย / เพศ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
เพศชาย				
เมือง	39.2	60.8	100.0	(99)
ชนบท	55.0	45.0	100.0	(481)
รวม	52.5 (302)	47.5 (278)	100.0	(580)
	$\chi^2 = 6.711$	P - value < 0.05		
เพศหญิง				
เมือง	49.3	50.7	100.0	(87)
ชนบท	62.3	37.7	100.0	(438)
รวม	60.5 (305)	39.5 (220)	100.0	(525)
	$\chi^2 = 4.371$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 18 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย และสถานภาพสมรส

เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย / สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด				
เมือง	52.3	47.7	100.0	(70)
ชนบท	65.1	34.9	100.0	(475)
รวม	63.1 (367)	36.9 (178)	100.0	(545)
	$\chi^2 = 5.066$	P - value < 0.05		
สมรส และเคยสมรส				
เมือง	37.0	63.0	100.0	(80)
ชนบท	48.6	51.4	100.0	(390)
รวม	46.5 (208)	53.5 (262)	100.0	(470)
	$\chi^2 = 4.452$	P - value < 0.05		

ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้ายสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างหลายๆ ด้านด้วยกัน ดังเช่น การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี และวัฒนธรรม อีกทั้งค่านิยมในด้านต่างๆ ที่ไม่เหมือนกัน โดยผู้ที่อาศัยอยู่ในภาคต่างๆ ย่อมมีแนวทางการดำเนินชีวิต และสภาพความเป็นอยู่ที่มีความเจริญแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น ที่จะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานครมีความแตกต่าง

สำหรับการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์จาก ตารางที่ 19 พบว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ร้อยละ 66.4 รองลงมาคือ ภาคเหนือที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกับภาคใต้ และภาคกลาง ร้อยละ 46.4, 45.9, และ 43.6 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ย้ายมาจากต่างประเทศนั้นมีสัดส่วนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 20.4 เท่านั้น เมื่อนำมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้ายที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเนื่องมาจากผู้ที่ย้ายมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากกว่าภาคอื่น เนื่องจากมีฐานะทางเศรษฐกิจดีสูงกว่าภาคอื่น เพื่อบรรเทาปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัวเดิม จึงส่งเงินและสิ่งของกลับบ้านในสัดส่วนที่สูงกว่า ส่วนการส่งเงินและสิ่งของกลับบ้านของต่างประเทศพบน้อยเนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ย้ายมาจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ ประเทศสหรัฐ ญี่ปุ่น และจีน ดังนั้นจึงส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านน้อย

และเมื่อนำปัจจัยอาชีพปัจจุบันมาเป็นตัวแปรควบคุมเพื่ออธิบายความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดัง ตารางที่ 20 พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลงในกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพค้าขาย ช่าง/ กรรมกร และบริการ กล่าวคือ ผู้ที่ย้ายถิ่นจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ประกอบอาชีพดังกล่าวจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากภาคอื่น ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพ/ วิชาการ/ บริหาร/ ข้าราชการ/ เสมียนนั้น พบว่า ผู้ที่ย้ายมาจากภาคเหนือ มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงที่สุด ถึงร้อยละ 51.9 อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพมีจำนวนตัวอย่างไม่มากนัก ผลการวิเคราะห์จึงสรุปไม่ได้ อย่างชัดเจน

เพื่อเป็นการวิเคราะห์ให้ละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นจึงนำตัวแปรด้านสถานภาพสมรส มาพิจารณาร่วมด้วย ตารางที่ 21 ทั้งในกลุ่มผู้ที่เป็นโสดและผู้ที่มีสมรส หรือเคยสมรส พบว่า ผู้ที่ย้ายภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด

คือร้อยละ 75.2 ในกลุ่มผู้ที่เป็นโรค และร้อยละ 54.2 ในกลุ่มผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส (หม้าย/ หย่า / แยก) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05

กล่าวโดยสรุป หากพิจารณาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้ายกับการส่งเงินกลับบ้าน พบว่า ผู้ที่ย้ายมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด และเมื่อควบคุมด้วยตัวแปรสถานภาพสมรส ก็ยังคงพบความสัมพันธ์เช่นเดิม แต่ถ้าหากควบคุมด้วยตัวแปรอาชีพปัจจุบันจะพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านจะเปลี่ยนไป

ตารางที่ 19 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
กลาง	43.6	56.4	100.0	(212)
เหนือ	46.4	53.6	100.0	(252)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	66.4	33.6	100.0	(594)
ใต้	45.9	54.1	100.0	(40)
ต่างประเทศ	20.4	79.6	100.0	(19)
รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0 (1,117)	
	$\chi^2 = 54.409$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 20 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย และอาชีพปัจจุบัน

ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย / อาชีพปัจจุบัน	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
วิชาชีพ / วิชาการ / บริหาร / ข้าราชการ / เสมียน				
กลาง	48.9	51.5	100.0	(29)
เหนือ	51.9	48.1	100.0	(18)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	43.9	56.1	100.0	(40)
ใต้	23.8*	76.2	100.0	(8)
ต่างประเทศ	**	100.0	100.0	(5)
รวม	43.4 (46)	56.6 (54)	100.0	(100)
	$\chi^2 = 4.266$	P - value > 0.05		
ค้าขาย				
กลาง	38.6	61.4	100.0	(35)
เหนือ	48.5	51.5	100.0	(25)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	71.9	28.1	100.0	(53)
ใต้	63.9	36.1	100.0	(14)
ต่างประเทศ	**	100.0*	100.0	(1)
รวม	61.3 (59)	38.7 (69)	100.0	(128)
	$\chi^2 = 13.426$	P - value < 0.05		
ช่าง / กรรมกร				
กลาง	45.5	54.5	100.0	(92)
เหนือ	42.8	57.2	100.0	(155)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	60.3	39.7	100.0	(353)
ใต้	32.3	67.7	100.0	(13)
ต่างประเทศ	**	100.0*	100.0	(3)
รวม	52.7 (328)	47.3 (288)	100.0	(616)
	$\chi^2 = 19.355$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย / อาชีพปัจจุบัน	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
บริการ				
กลาง	40.9	59.1	100.0	(56)
เหนือ	54.7	45.3	100.0	(54)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	83.3	16.7	100.0	(148)
ใต้	35.3*	64.7*	100.0	(5)
ต่างประเทศ	43.8*	56.2*	100.0	(4)
รวม	67.6 (178)	32.4 (89)	100.0	(267)
	$\chi^2 = 36.361$	P - value < 0.05		

หมายเหตุ * กรณีมีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

** กรณีไม่มีจำนวนตัวอย่าง

ตารางที่ 21 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย และสถานภาพสมรส

ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย /สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด				
กลาง	54.7	45.3	100.0	(91)
เหนือ	55.8	44.2	100.0	(121)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	75.2	24.8	100.0	(322)
ใต้	63.6	36.4	100.0	(24)
ต่างประเทศ	25.0	75.0	100.0	(8)
รวม	67.2 (358)	32.8 (208)	100.0	(566)
	$\chi^2 = 28.335$	P - value < 0.05		
สมรสหรือเคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก)				
กลาง	35.0	65.0	100.0	(121)
เหนือ	36.3	63.7	100.0	(131)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	54.2	45.8	100.0	(272)
ใต้	14.3	85.7	100.0	(16)
ต่างประเทศ	**	100.0	100.0	(5)
รวม	44.0 (253)	56.0 (292)	100.0	(545)
	$\chi^2 = 24.346$	P - value < 0.05		

หมายเหตุ ** กรณีไม่มีจำนวนตัวอย่าง

ลักษณะการย้ายถิ่น

ผลการศึกษาจาก ตารางที่ 22 พบว่า ลักษณะการย้ายถิ่นมีความสัมพันธ์กับ การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยผู้ที่ย้ายมาคนเดียวมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ ย้ายมาเพียงบางส่วนของครัวเรือน และกลุ่มที่ย้ายมาทั้งครัวเรือน มีสัดส่วนน้อยที่สุด เปรียบเทียบร้อยละ 66.4, 58.8, และ 25.1 ตามลำดับ เมื่อนำมาทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า ลักษณะการย้ายถิ่นที่แตกต่างกันมีผลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยพบว่าผู้ที่ย้ายมาคนเดียวมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด คงเป็นเพราะว่า ผู้ที่ย้ายมาคนเดียวน่าจะมีความผูกพันกับครอบครัวในแหล่งต้นทางสูง ประกอบกับการย้ายมาคนเดียวช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายทั้งค่าอุปโภคบริโภคที่อยู่ในแหล่งปลายทางจึงทำให้สิ้นเปลืองน้อย ดังนั้นผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้จึงน่าจะมีเงินเหลือส่งกลับบ้านมากกว่า ผู้ที่ย้ายมาเพียงบางส่วนของครัวเรือน ซึ่งอาจจะต้องรับภาระในการส่งเสียเลี้ยงดูสมาชิกทั้งในแหล่งต้นทางและปลายทาง ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาจากที่ผ่านมาส่วนใหญ่ต่างชี้แนะว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ย้ายมาคนเดียวหรือย้ายมาเพียงบางส่วนของครัวเรือนย่อมมีสมาชิกบางคนเหลืออยู่ในแหล่งต้นทาง ทำให้ผู้ย้ายถิ่นนั้นต้องมีการระแคะและความคิดชอบในการดูแลต่อผู้ที่มีได้ย้ายตามมา โดยการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านไปให้แก่ผู้ที่มีได้ย้ายตามมามากกว่าผู้ที่ย้ายถิ่นมาด้วยลักษณะอื่น (Quibria, 1986 : 89-90; Lightfoot Fuller and Kamnuansilpa, 1983 : 39; อรรถพร อรุณฤกษ์ถวิล, 2534 : 129)

เมื่อนำสถานภาพสมรสเข้าร่วมพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุม ตารางที่ 23 พบว่า ความสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ในกลุ่มโสด พบว่า ผู้ที่ย้ายมาเพียงบางส่วนของครัวเรือนมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ ย้ายมาคนเดียว และย้ายมาทั้งครัวเรือนมีสัดส่วนน้อยที่สุด เปรียบเทียบร้อยละ 70.1, 68.0, และ 41.9 ตามลำดับ และพบว่า ความสัมพันธ์ที่พบเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แต่เมื่อพิจารณาในกลุ่มผู้ที่สมรส หรือเคยสมรส(หม้าย/หย่า/แยก) กลับพบว่า ผู้ที่ย้ายมาคนเดียวมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ ย้ายมาเพียงบางส่วนของครัวเรือน และย้ายมาทั้งครัวเรือน มีสัดส่วนน้อยที่สุด เปรียบเทียบร้อยละ 60.1, 53.1 และ 22.4 ตามลำดับ เมื่อนำมาทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แต่ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

นอกจากนี้เมื่อนำตัวแปรเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายมาควบคุม ตารางที่ 24 พบว่า ในเขตเมืองมีสัดส่วนของผู้ย้ายถิ่นมาคนเดียวมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่ย้ายมาเพียงบางส่วน และผู้ที่ย้ายมาทั้งครัวเรือน มีสัดส่วนน้อยที่สุด เปรียบเทียบร้อยละ 50.0, 48.6 และ 28.2 ตามลำดับ เช่นเดียวกัน การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านในเขตชนบท พบว่า ผู้ที่ย้ายมาคนเดียวมีสัดส่วนการส่งเงินกลับบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่ย้ายมาเพียงบางส่วน และย้ายมาทั้งครัวเรือนมีสัดส่วนน้อยที่สุด เปรียบเทียบร้อยละ 69.3 , 60.0 และ 24.0 ตามลำดับ ซึ่งผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าผู้ที่ย้ายมาคนเดียวทั้งในเขตเมืองและชนบท น่าจะย้ายมาเพื่อหางานทำ หรืองานที่มีรายได้ดีกว่าเดิม โดยคาดหวังรายได้ในสัดส่วนที่มากเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพื่อนำเงินที่เหลือส่งกลับไปให้แก่ผู้ที่มีได้ย้ายตามมาที่ยังอยู่ในแหล่งต้นทาง

กล่าวโดยสรุป หากพิจารณาตัวแปรเพียง 2 ระดับจะพบว่าลักษณะการย้ายถิ่นมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยกลุ่มที่ย้ายถิ่นเข้ามาคนเดียวจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด แต่ผลที่พบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อนำเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายเข้ามาพิจารณาด้วย ก็คงพบความสัมพันธ์เดิม กล่าวคือ ผู้ที่ย้ายมาคนเดียว จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่ากลุ่มอื่น แต่เมื่อนำเอาตัวแปรสถานภาพสมรสมาเป็นตัวแปรควบคุมพบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวพบแต่เฉพาะในกลุ่มผู้ที่สมรส แสดงว่า สถานภาพสมรสเข้ามามีอิทธิพลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการย้ายถิ่นกับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านเปลี่ยนแปลงไป

ตารางที่ 22 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของ
กลับบ้าน จำแนกตามลักษณะการย้ายถิ่น

ลักษณะการย้ายถิ่น	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
ย้ายมาทั้งครัวเรือน	25.1	74.9	100.0	(222)
ย้ายมาเพียงบางส่วน	58.8	41.2	100.0	(350)
ย้ายมาคนเดียว	66.4	33.6	100.0	(545)
รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0	(1,117)
	$\chi^2 = 97.539$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 23 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามลักษณะการย้ายถิ่น และสถานภาพสมรส

ลักษณะการย้ายถิ่น / สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด				
ย้ายมาทั้งครัวเรือน	41.9	58.1	100.0	(31)
ย้ายมาเพียงบางส่วน	70.1	29.9	100.0	(127)
ย้ายมาคนเดียว	68.0	32.0	100.0	(413)
รวม	67.2 (360)	32.8 (211)	100.0	(571)
	$\chi^2 = 8.172$	P - value < 0.05		
สถานภาพสมรส				
ย้ายมาทั้งครัวเรือน	22.4	77.6	100.0	(191)
ย้ายมาเพียงบางส่วน	53.1	46.9	100.0	(223)
ย้ายมาคนเดียว	60.1	39.9	100.0	(132)
รวม	44.1 (253)	55.9 (293)	100.0	(546)
	$\chi^2 = 48.725$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 24 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของ
กลับบ้าน จำแนกตามลักษณะการย้ายถิ่น และเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

ลักษณะการย้ายถิ่น / เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
เมือง				
ย้ายมาทั้งครัวเรือน	28.2	71.8	100.0	(52)
ย้ายมาเพียงบางส่วน	48.6	51.4	100.0	(40)
ย้ายมาคนเดียว	50.0	50.0	100.0	(94)
รวม	44.0 (82)	56.0 (104)	100.0	(186)
	$\chi^2 = 5.356$	P - value < 0.05		
ชนบท				
ย้ายมาทั้งครัวเรือน	24.0	76.0	100.0	(167)
ย้ายมาเพียงบางส่วน	60.0	40.0	100.0	(308)
ย้ายมาคนเดียว	69.3	30.7	100.0	(444)
รวม	58.8 (525)	41.2 (394)	100.0	(919)
	$\chi^2 = 93.933$	P - value < 0.05		

ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง

ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง หรือย้ายถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความแตกต่างในด้านการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยผู้ที่อาศัยอยู่นานย่อมมีความมั่นคงในการทำงานและส่งผลต่อรายได้ในระดับสูง จึงทำให้มีเงินเหลือมากเพียงพอที่จะส่งกลับบ้านมากกว่าตอนที่ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในช่วงแรก ๆ และจากผลการศึกษาที่ผ่านมาต่างพบว่า ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่นานมีแนวโน้มที่จะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ในช่วงแรก (Stark, 1980 : 37 ; Banerjee, 1982 : 348 ; Thonguthai, 1982 : 148 ; ยุทธคนัย สีดาหาล้า, 2540 : 207 ; และวันเพ็ญ วอกลาง, 2541 : 207)

ผลจากการศึกษา ตารางที่ 25 พบว่า ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่เป็นเวลานานตั้งแต่ 12 เดือนขึ้นไป มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่ย้ายมาอยู่เป็นระยะเวลาน้อยกว่า เปรียบเทียบร้อยละ 66.4, 60.3 และ 45.8 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่นานน่าจะส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่เพิ่งจะย้ายเข้ามาอยู่ในเวลาที่น้อยกว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่ย้ายมาอยู่นานน่าจะมีเวลาในการปรับตัวมาแล้วระยะหนึ่ง และเริ่มมีความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย อีกทั้งมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความมั่นคงในการทำงานซึ่งจะส่งผลต่อรายได้ของผู้ย้ายถิ่นในเชิงบวก หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น (กุลลักษณ์ เลิศภัทรพงศ์, 2536) ซึ่งจะนำไปสู่สภาพความเป็นอยู่ที่ดีทำให้มีเวลานี้ก็ถึงผู้อื่นและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ โดยการส่งเงินหรือสิ่งของกลับไปให้แก่ผู้ที่มีได้ย้ายตามมา มากกว่าตอนที่เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในช่วงแรกๆ (ยุทธคนัย สีดาหาล้า, 2540 : 35 - 36)

เมื่อนำตัวแปรอายุมาวิเคราะห์ร่วม ดัง ตารางที่ 26 พบว่า ความสัมพันธ์เปลี่ยนไปจากเดิมในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป โดยพบว่า ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ 6-11 เดือนมีสัดส่วนสูงสุด และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05

นอกจากนี้ยังได้นำสถานภาพสมรสมาควบคุม ดัง ตารางที่ 27 พบว่า ความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะเดิม กล่าวคือ ทั้งผู้ที่เป็น โสด และสมรส หรือเคยสมรส (หม้าย / หย่า / แยก) พบว่า ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่นาน 12 เดือนขึ้นไป จะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน สูงกว่าผู้ที่เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่

กล่าวโดยสรุป ระยะเวลาที่ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก กล่าวคือ ผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่เป็นเวลานานยอมส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านในสัดส่วนที่มากขึ้น และเมื่อควบคุมด้วยตัวแปรสถานภาพสมรส และอายุ พบว่า ความสัมพันธ์คงเดิมและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นในกลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ได้นำตัวแปรสถานภาพสมรสเข้ามาพิจารณาด้วย ก็ยังคงพบความสัมพันธ์ เดิมไม่เปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 25 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง

ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
น้อยกว่า 6 เดือน	45.8	54.2	100.0	(482)
6 - 11 เดือน	60.3	39.7	100.0	(274)
12 - 24 เดือน	66.4	33.6	100.0	(361)
รวม	56.6 (613)	43.4 (504)	100.0	(1,117)
	$\chi^2 = 34.941$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 26 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง และอายุ

ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ ในแหล่งปลายทาง /อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 13-19 ปี				
น้อยกว่า 6 เดือน	51.6	48.4	100.0	(136)
6 - 11 เดือน	68.9	31.1	100.0	(70)
12 - 24 เดือน	71.6	28.4	100.0	(71)
รวม	61.6 (166)	38.4 (111)	100.0	(277)
	$\chi^2 = 9.649$	P - value < 0.05		
อายุ 20-24 ปี				
น้อยกว่า 6 เดือน	59.6	40.4	100.0	(131)
6 - 11 เดือน	55.2	44.8	100.0	(74)
12 - 24 เดือน	80.7	19.3	100.0	(92)
รวม	67.2 (180)	32.8 (117)	100.0	(297)
	$\chi^2 = 16.884$	P - value < 0.05		
อายุ 25-29 ปี				
น้อยกว่า 6 เดือน	47.4	52.6	100.0	(75)
6 - 11 เดือน	59.1	40.9	100.0	(56)
12 - 24 เดือน	55.0	45.0	100.0	(83)
รวม	53.4 (112)	46.6 (102)	100.0	(214)
	$\chi^2 = 1.468$	P - value > 0.05		
อายุ 30-34 ปี				
น้อยกว่า 6 เดือน	33.3	66.7	100.0	(51)
6 - 11 เดือน	56.3	43.8	100.0	(33)
12 - 24 เดือน	51.9	48.1	100.0	(52)
รวม	46.3 (63)	53.7 (73)	100.0	(136)
	$\chi^2 = 5.190$	P - value > 0.05		

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ ในแหล่งปลายทาง /อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 35 ปีขึ้นไป				
น้อยกว่า 6 เดือน	25.9	74.1	100.0	(89)
6 - 11 เดือน	57.9	42.1	100.0	(41)
12 - 24 เดือน	56.4	43.6	100.0	(63)
รวม	42.5 (92)	57.5 (101)	100.0	(193)
	$\chi^2 = 17.113$	P - value < 0.05		

ตารางที่ 27 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของ
กลับบ้าน จำแนกตามระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่งปลายทาง และสถานภาพสมรส

ระยะเวลาที่ย้ายมาอยู่ในแหล่ง ปลายทาง /สถานภาพสมรส	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
โสด				
น้อยกว่า 6 เดือน	58.3	41.7	100.0	(255)
6 - 11 เดือน	67.6	32.4	100.0	(139)
12 - 24 เดือน	76.9	23.1	100.0	(177)
รวม	67.1 (360)	32.9 (211)	100.0 (571)	
	$\chi^2 = 16.383$	P - value < 0.05		
สมรสหรือเคยสมรส				
น้อยกว่า 6 เดือน	31.3	68.8	100.0	(227)
6 - 11 เดือน	52.1	47.9	100.0	(136)
12 - 24 เดือน	53.8	46.3	100.0	(184)
รวม	44.2 (253)	55.8 (293)	100.0 (546)	
	$\chi^2 = 21.987$	P - value < 0.05		

เหตุผลของการย้ายถิ่น

การย้ายถิ่นของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้นได้ ย่อมมีสาเหตุหรือที่มาของการย้ายถิ่น แตกต่าง กัน โดยสาเหตุของการย้ายถิ่นส่วนใหญ่น่าจะเกิดจากความต้องการหรือคาดหวังทางด้านเศรษฐกิจ มากกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งการที่ผู้ย้ายถิ่นจะมีฐานะทางเศรษฐกิจที่คั้นนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีงานทำอันเป็น หลักประกันสำคัญที่ส่งผลต่อรายได้ เพื่อที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ดังเช่นผลการศึกษาที่ ผ่านมาส่วนใหญ่ต่างชี้แนะว่า ผู้ย้ายถิ่นที่มีเหตุผลของการย้ายถิ่นเพื่อหางานทำมักจะมีสัดส่วนของ การเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาด้วยเหตุผลอื่น (Arizpe, 1981: 626-645 ; พรทิพย์ ทองเอี่ยม, 2536 : 35-36 ; ประภาพรณ อุ่นอบ, 2538 : 111 -113)

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในตารางที่ 28 ได้ยืนยันข้อค้นพบที่ผ่านมาว่า เหตุผลของ การย้ายถิ่นมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยพบว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาเพื่อหา งานทำมักจะมีส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด รองลงมาคือการหางานทำที่มีรายได้ดีกว่าเดิม และพบน้อยที่สุดจากเหตุผลของการย้ายถิ่นเพื่อศึกษาต่อ ติดตามครอบครัว หรือกลับภูมิลำเนาเดิม เปรียบเทียบร้อยละ 63.5, 48.2 และ 26.1 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล ของการย้ายถิ่นกับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ด้วยค่าไคสแควร์(Chi-Square) พบว่า เหตุผลของ การย้ายถิ่นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 แสดงว่า เหตุผลของการย้ายถิ่นแตกต่างกันนั้น ย่อมมี อิทธิพลต่อการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่ ย้ายถิ่นเข้ามาเพื่อหางานทำ น่าจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านสูงกว่าผู้ที่ย้ายถิ่น เข้ามาเพื่อเหตุผลอื่น ทั้งนี้คงเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบท ที่มักจะประสบกับปัญหา ความยากจน เนื่องจากขาด แคลนที่ดินสำหรับทำมาหากิน อีกทั้งความไม่สมบูรณ์ของสภาพดินฟ้าอากาศที่มีความแห้งแล้ง ของพื้นดินที่ทำกิน ทำให้ได้ผลผลิตไม่พอเพียงต่อการลงทุนและลงแรง จึงเกิดภาวะหนี้สินต่างๆ เป็นมูลเหตุให้ผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตชนบทต้องย้ายถิ่นเข้าสู่กรุงเทพมหานครเพื่อที่จะหางานทำใหม่โดย คาดหวังรายได้ที่จะได้รับ เพื่อนำเงินส่วนหนึ่งส่งกลับไปให้แก่ผู้ที่มีผู้ย้ายถิ่นตามมาใน แหล่งต้นทาง (อจิตยา นวลศรี, 2528:6)

และเมื่อนำตัวแปรอายุมาวิเคราะห์ร่วมกับเหตุผลของการย้ายถิ่น และการส่งเงินหรือ สิ่งของกลับบ้าน ตารางที่ 29 พบว่า ความสัมพันธ์ยังคงเหมือนเดิม ในกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุ 13-19 ปี , 20 – 24 ปี , 25 – 29 ปี เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาเพื่อหางานทำ จะ มีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากกว่าผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาด้วยเหตุผลอื่น ส่วนผู้ย้ายถิ่น ในกลุ่มที่มีอายุมากตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปนั้น พบว่า ความสัมพันธ์จะเปลี่ยนไปจากเดิม โดยผู้ย้ายถิ่นที่

ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อต้องการหางานทำที่มีรายได้ดีกว่าเดิมจะมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอายุมาก และมีสถานภาพสมรสแล้ว ย่อมมีภาระและความรับผิดชอบสูงขึ้นตามบทบาทหน้าที่และภาวะทางเศรษฐกิจของสังคมที่เปลี่ยนไป ขณะเดียวกันประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานมานานน่าจะส่งเสริมให้มีทักษะสูงขึ้น ทำให้ต้องการความก้าวหน้าจากการทำงาน จึงเป็นมูลเหตุให้ต้องย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อหางานทำใหม่ที่มีรายได้ดีกว่าเดิม โดยคาดว่าจะนำเงินส่วนหนึ่งของรายได้ส่งกลับไปให้แก่ผู้ที่มีได้ย้ายตามมา ที่ยังคงอาศัยอยู่ในแหล่งต้นทาง

โดยสรุปจากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า เหตุผลของการย้ายถิ่นมีความสัมพันธ์กับการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน โดยที่ผู้ย้ายถิ่นเข้ามาเพื่อหางานทำมีสัดส่วนของการส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้านมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อนำอายุมาเป็นตัวแปรควบคุมพบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ยังคงเหมือนเดิมในกลุ่มที่มีอายุ น้อยกว่า 30 ปี ขณะเดียวกันผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุมากตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป กลับพบว่า มีเหตุผลของการย้ายถิ่นเพื่อหางานทำใหม่ที่มีรายได้ดีกว่าเดิมหรือตามหน้าที่ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.05 บางกลุ่ม

ตารางที่ 28 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามเหตุผลของการย้ายถิ่น

เหตุผลของการย้ายถิ่น	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
หางานทำ	63.5	36.5	100.0	(748)
หางานรายได้ดีกว่า หรือตามหน้าที่	48.2	51.8	100.0	(253)
ศึกษาต่อ ติดตาม กลับภูมิลำเนา	26.1	73.9	100.0	(115)
รวม	56.6 (612)	43.4 (504)	100.0	(1,116)*
	$\chi^2 = 56.628$	P - value < 0.05		

หมายเหตุ * ไม่รวมกรณีที่ตอบว่า "ไม่ทราบ / ไม่ตอบ"

ตารางที่ 29 การกระจายร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้าในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน จำแนกตามเหตุผลของการย้ายถิ่น และอายุ

เหตุผลของการย้ายถิ่น / อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 13 – 19 ปี				
หางานทำ	65.5	34.5	100.0	(223)
หางานรายได้ดีกว่า หรือตามหน้าที่	50.8	49.2	100.0	(41)
ศึกษาต่อ ติดตาม กลับภูมิลำเนา	24.5*	75.5	100.0	(13)
รวม	61.5 (166)	38.5 (111)	100.0	(277)
	$\chi^2 = 9.573$	P - value < 0.05		
อายุ 20 – 24 ปี				
หางานทำ	75.0	25.0	100.0	(207)
หางานรายได้ดีกว่า หรือตามหน้าที่	48.1	51.9	100.0	(60)
ศึกษาต่อ ติดตาม กลับภูมิลำเนา	34.4	65.6	100.0	(29)
รวม	67.0 (179)	33.0 (117)	100.0	(296)
	$\chi^2 = 25.439$	P - value < 0.05		
อายุ 25 – 29 ปี				
หางานทำ	62.4	37.6	100.0	(147)
หางานรายได้ดีกว่า หรือตามหน้าที่	35.2	64.8	100.0	(44)
ศึกษาต่อ ติดตาม กลับภูมิลำเนา	30.8	69.2	100.0	(23)
รวม	53.1 (112)	46.9 (102)	100.0	(214)
	$\chi^2 = 12.016$	P - value < 0.05		
อายุ 30 – 34 ปี				
หางานทำ	46.9	53.1	100.0	(71)
หางานรายได้ดีกว่า หรือตามหน้าที่	52.4	47.6	100.0	(45)
ศึกษาต่อ ติดตาม กลับภูมิลำเนา	27.0	73.0	100.0	(20)
รวม	46.3 (63)	53.7 (73)	100.0	(136)
	$\chi^2 = 3.391$	P - value > 0.05		

ตารางที่ 29 (ต่อ)

เหตุผลของการย้ายถิ่น /อายุ	การส่งเงินหรือสิ่งของกลับบ้าน		รวม	จำนวน
	ส่ง	ไม่ส่ง		
อายุ 35 ปี ขึ้นไป				
หางานทำ	46.3	53.7	100.0	(100)
หางานรายได้ดีกว่า หรือตามหน้าที่	50.4	49.6	100.0	(63)
ศึกษาต่อ ติดตาม กลับภูมิลำเนา	15.5	84.5	100.0	(30)
รวม	42.8 (92)	57.2 (101)	100.0	(193)
	$\chi^2 = 9.662$	P - value < 0.05		

หมายเหตุ * กรณีมีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย